



ת"פ 68754/10/21 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד מ.א.ג.א

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 68754-10-21 מדינת ישראל נ' א' (עציר) ואח'

לפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

על ידי ב"כ עו"ד אריאלה נבון

נגד

הנאשמים

1. מ.א. (עציר)

2. ג.א. (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד עיסא מוחמד

גזר דין בענינו של נאשם 2

רקע

1. נאשם 2 ג.א. (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירה של סיוע לשוד, עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.



2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.10.21 בשעה שאינה ידועה למאשימה, קשרו הנאשמים ויג. (להלן: "י"), קשר לגנוב סמים מסוכנים מסוג קנבוס.
3. לצורך קידום הקשר, הזמין י' באמצעות אפליקציית ה"טלגראם", רכישה של 6 שקיות סם מסוכן מסוג קנבוס רפואי (להלן: "הסם") במשקל של כ-10 גרם כל אחת. בהמשך, שוחחו נאשם 1 וי' עם ע.ע. (להלן: "ע") וד.ע. (להלן: "די") וקבעו להיפגש עימם בשעות הערב ביישוב ----- במטרה לגנוב מהם את הסמים. הנאשמים הצטיידו בין היתר, בגז מדמיע ובמכשיר קשר.
4. בהמשך, בסמוך לשעה 19:40 הגיעו ע' וד' בכלי רכב מסוג ניסאן לז. - ----- (להלן: "הרכב") למקום המפגש שנקבע ברחוב ----- ב-----, כשברשותם חבילות הסם.
5. נאשם 1 נכנס לרכב והתיישב במושב האחורי, בעוד הנאשם וי' עומדים בסמוך לרכב. נאשם 1 ביקש לראות את הסמים שהוזמנו, וביקש לקבל שקית על מנת שיוכל לקחת את חבילות הסם. או אז, אמר נאשם 1 בכזב, כי הוא שוטר ועשה עצמו מדבר במכשיר הקשר שברשותו על מנת להזעיק את האחרים. נאשם 1 אחז בע', הורה לו לא לזוז שכן הוא שוטר, התכופף לפנים, כיבה את מנוע הרכב ולקח את מפתחות הרכב.
6. בהמשך, זינקו הנאשם וי' לרכב, על מנת לעזור לנאשם 1 לברוח מהרכב עם חבילות הסם. הנאשם פתח את דלת נהג הרכב בה ישב ע', דחף אותו וכן ריסס לעברו גז מדמיע.
7. באותה העת, י' זינק על ד' שישב בכיסא הנוסע, סגר בכוח את דלת הרכב והורה לו בצעקות לשבת. ד' דחף את דלת הרכב בכוח על מנת להימלט, דחף את י' שניסה לעצור אותו וברח מהמקום.
8. בזמן שהנאשם וי' נאבקו עם ע' וד', התכופף נאשם 1 לכיוון רצפת כיסא הנוסע, לקח עמו 3 חבילות סם, יצא מהרכב וזרק את מפתחות הרכב.
9. בהמשך, ברחו הנאשמים וי' מהמקום, ולאחר מכן חילקו ביניהם את השלל כך שכל אחד קיבל חבילת סם במשקל של כ-10 גרם כל אחת.
10. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה לעניין העונש וכל צד נותר חופשי בטיעונו. נאשם 1 הודה אף הוא בהסדר טיעון, וב"כ ביקש לטעון לעונש לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, בעוד שב"כ הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו. על כן, הטיעונים לעונש בעניינו של נאשם 1 נדחו ליום 18.7.22. בהקשר זה יצוין, כי גם עניינו של המעורב הנוסף, י' טרם הסתיים.

טיעוני הצדדים לעונש



11. ב"כ המאשימה ציינה, כי הערכים המוגנים, העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, הם שמירה על שלמות הגוף וביטחון הציבור.
12. אשר לנסיבות ביצוע העבירה -ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירות שביצע הנאשם, בכך שביצע שוד יחד עם אחרים, תוך תכנון מוקדם ומתוחכם. הנאשם ואחרים ביקשו לשדוד סוחרים סמים מתוך חשיבה כי הם לא ייתפסו, מאחר שהשוד כוון כלפי עבריינים, כאשר הסיכוי שהדבר יבוא לפני בית המשפט קטן, והסיכון שבמעשיהם הוא אפסי. מכאן, שהשוד נעשה מתוך תכנון וחשיבה לרחוק. ב"כ המאשימה עמדה על כך שהעובדה שהנאשמים בחרו לשדוד אנשים אשר החזיקו במשהו שלא היה אמור להיות בחזקתם, אינה נסיבה לקולה אלא לחומרה. בנוסף הודגש, כי הנאשם יכול היה להימנע מביצוע העבירה, בכך שלא היה מגיע למקום שם בוצעה העבירה. ב"כ המאשימה סברה, כי אומנם מדובר במסייע אך חלקו אינו פחות מחלקו של נאשם 1 ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, והוא הצטרף לשוד מתוך מודעות מלאה.
13. אשר לנזק הפוטנציאלי -ב"כ המאשימה עמדה על פוטנציאל נזק הגבוה מאירוע השוד, שכן האירוע יכול היה להסלים, כך שהנזק יכול היה להיות חמור יותר. לדידה, הנאשמים היו יכולים לבצע את העבירה ולא להיתפס מאחר ששדדו עבריינים, דבר שעלול היה להוביל לביצוע נוסף של עבירות דומות ועידוד אחרים לבצע עבירות דומות.
14. אשר לנסיבות שאינן קשורות בעבירה - מסרה ב"כ המאשימה, כי מחד גיסא, הנאשם הודה בביצוע העבירות, ואף עשה זאת עוד בתחילת ההליך בעת חקירתו במשטרה. מאידך גיסא, מדובר באירוע עם נסיבות מיוחדות, ויש חשיבות להרתעת היחיד והרבים מביצוע עבירות דומות.
15. סופו של דבר, עתרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר לעבירת השוד, לצד רכיבי ענישה נלווים והגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה. בהקשר זה ציינה, כי בית המשפט יגזור מכך לעניין מתחמו של המסייע, שכן העונש של המסייע הוא מחצית מעונשו של המבצע העיקרי. ב"כ המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם.
16. בפתח דבריו, התייחס ב"כ הנאשם לנסיבות המיוחדות של האירוע, שלדידו מעוררות קושי רב, זאת, לאור העובדה שנפגעי העבירה עסקו בסחר בסמים כמקור לפרנסתם, הגיעו למקום בו בוצעה העבירה ברכב שכור מ-----, על מנת למכור סמים. משכך, אין מדובר ב"קורבנות קלאסיים", ולראייה לא התבקש תסקיר נפגעי עבירה.
17. ב"כ הנאשם הדגיש, כי הודאת הנאשם בביצוע העבירה איננה מובנית מאליה, והיא תוצר ישיר של הליך גישור. הודאה זו חסכה זמן שיפוטי יקר, אשר כרוך בניהול תיק מורכב מבחינה ראייתית, בו עדי התביעה הם סוחרים סמים.
18. לדידו של ב"כ הנאשם, מידת האשמה של הנאשם בתיק דנן היא נמוכה מאוד לאור זהות נפגעי העבירה, שכאמור, הם סוחרים סמים. לטענתו, מידת האשמה המוסרית של נפגעי העבירה גדולה יותר מחלקו של הנאשם, שכן הם



הגיעו במיוחד מנתניה על מנת לסחור בסמים. משכך סבר, שפגיעתו של הנאשם בערכים החברתיים המוגנים היא ברף נמוך מאוד, שכן, אין אינטרס ציבורי או חברתי להגן על סוג כזה של אנשים, אשר עובדים לפרנסתם בסחר בסמים.

19. אשר לנסיבות ביצוע העבירה- ב"כ הנאשם ציין, כי לנאשם לא היה כל קשר ישיר לתכנון האירוע, ומכל מקום חלקו באירוע נמוך מאוד. עוד ציין, כי חלקם של השותפים האחרים בביצוע העבירה גדול יותר. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם לא יזם את המפגש עם סוחרי הסמים ולא נכנס לתוך הרכבם.

20. אשר לנזק הפוטנציאלי- ב"כ הנאשם הדגיש, כי האלימות שהופעלה באירוע היא ברף נמוך מאוד ולראייה, לא נגרם לסוחרי הסמים כל נזק. מעשי האלימות אשר מיוחסים לנאשם מתמצים בדחיפה ושימוש בגז מדמיע לעבר נהג הרכב, כאשר בכתב האישום לא צוין כי גז המדמיע פגע באותו נהג או גרם למכאוב, חבלה או נזק.

21. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה- הנאשם הודה בביצוע העבירות, הביע חרטה ואף תיאר את חלקו באירוע, וחסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לעיין במסמכים שהגיש לפניו, מהם ניתן ללמוד על דפוס התנהגות נגרר של הנאשם, ולכך שהיה נתון להשפעה של אחרים. עוד הפנה לדו"ח סוציאלי, אשר מתאר נסיבות חיים קשות של משפחת הנאשם. מהדו"ח עולה, כי טרם מעצרו, היה הנאשם תלמיד בכיתה לחינוך מיוחד. בנוסף, במשך חצי שנה שהה הנאשם במסגרת חוץ ביתית. עוד טען בדבר הפגיעה הקשה שנגרמה לנאשם, אשר שוהה במעצר מיום 10.10.21. משכך, ישנה הצדקה למקומו בתחתית כל מתחם אשר יקבע בית המשפט. אשר לעברו הפלילי, מסר שאין ליתן לו משקל, שכן מדובר בעבירות נלוות בהן הורשע הנאשם, לאחר שזוכה מהעבירה העיקרית, כאשר עניין זה נמצא במשא ומתן מול המאשימה בדבר פיצוי הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שניתנה בגין עבירת שוד בנסיבות חמורות יותר מהאירוע בו עסקינן, ובמסגרתה הטיל בית המשפט עונשים של ריצוי מאסר בעבודות שירות. משכך, ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם בגזירת עונשו.

22. לבסוף, טען ב"כ הנאשם לאכיפה בררנית, שהרי בחלוף חצי שנה מהאירוע טרם הוגש כתב אישום כנגד סוחרי הסמים והם שוחררו מבלי שהוגשה בקשה למעצרו עד לתום הליכים.

23. הנאשם בדבריו האחרונים טען, כי הוא מתחרט על המעשה ומצר על כך. עוד טען, כי הוא אינו אלים והוא הושפע ממעשיהם של שותפיו לביצוע העבירה.

דיון והכרעה

24. העיקרון המנחה בענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם בהתאם לעקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.



25. הערך החברתי המוגן בבסיס עבירת השוד עניינו הגנה על שלמות הגוף, על קניינו של אדם, על שלווה הנפש וכן הגנה על תחושת הביטחון האישית שלו ועל ביטחון הציבור, שכן מעשים אלה חותרים תחת קיומה של חברה מתוקנת, המחויבת לשמירת החוק והסדר ולהגנה על אזרחיה מפני פשיעה. על רקע זה הודגש בפסיקה הצורך בענישה ההולמת חומרה זו.

26. בית משפט העליון עמד לא אחת על החומרה היתרה שבעבירת השוד, וזאת בפרט כאשר היא מתבצעת במרחב הציבורי, דבר אשר פוגע הן בתחושת הביטחון של הקורבן, והן בתחושת הביטחון הכללית של הציבור - אשר ציפיותו הבסיסית היא כי יוכל להתנהל בביטחון וללא אימה ברחובה של עיר (ראו למשל: ע"פ 4125/14 חרב נ' מדינת ישראל (6.1.15)).

27. לעניין זה יפים דברי כבוד השופט נ' הנדל בע"פ 3907/10 נעאמנה נגד מדינת ישראל (23.03.11):

"עבירת השוד היא מן הותיקות שבעבירות הפליליות. מימי קדם ועד ימינו, רבו האנשים שערכו בינם לבין עצמם חשבון של סיכויי ההצלחה מול הסיכונים הכרוכים, ונענו לפיתוי הכספי הכרוך באירוע אלים קצר טווח. כנגד פיתוי זה, נאלצה כל חברה אנושית למצוא את הדרכים להיאבק נגד הפגיעה החמורה בה וביחידה".

28. זאת ועוד, דברי כב' השופטת ברק-ארז בע"פ 6862/13 חג'אזי נ' מדינת ישראל, פס' 9 (7.7.14):

"עבירות של שוד על דרך תקיפה ברחוב פוגעות לא רק בקורבן, אלא בתחושת הביטחון האזרחית הכללית. אחת הציפיות הראשונות של אנשים היוצאים מביתם לרחובות העיר היא היכולת להתנהל בביטחון וללא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית והמוכרת. על כן, אין מקום לראות את העבירה שבה נכשל המערער כעבירה קלה, גם אם קיימים מעשי שוד הנעברים בנסיבות מחמירות יותר." (וראו גם: ע"פ 6453/14 קלימנקו נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (28.1.2015)).

29. אומנם בנסיבות שלפנינו נפגעי העבירה אינם קורבן תמים שפסע ברחוב, אלא מי שבאו למכור סמים לנאשמים, ולכן הציפיה שלהם להתנהל בביטחון אינה דומה לציפיה של עובר אורח תמים, אך גם בנסיבות המקרה דן, יש להגן על המרחב הציבורי מפני אלימות בצוותא תוך תכנון מוקדם שהובילה לגניבת דבר, גם אם מקורו בעבירה, וכן לשלמות גופם של הנפגעים, גם אם הם מעורבים בפלילים.

30. ביטוי לחומרה שבמעשה השוד ישנו גם בעונש המקסימלי שנקבע לצדו, העומד על 14 שנות מאסר (בסעיף 402(א) לחוק העונשין). בהתאם לסעיף 32 לחוק, העונש המרבי של מסייע לעבירת שוד, הוא מחצית העונש שנקבע בגין ביצוע עיקרי, קרי- מאסר 7 שנים.

31. בהקשר למדיניות הענישה הנהוגה, הגיש כל אחד מהצדדים שורה של פסקי דין שדנו בענייניהם של נאשמים שהורשעו בעבירת שוד או ניסיון שוד וחלקם גם בעבירות נוספות. כל אחד מהצדדים הגיש פסיקה המשקפת את עמדתו לגבי מידת העונש שיש להטיל על הנאשמים. עיון במגוון של פסקי דין, במסגרתם נדונה עבירה דומה מלמד, כי קיימת קשת רחבה של מעשי שוד השונים זה מזה בנסיבותיהם ובדרגת חומרתם. הענישה הנוהגת תלויה בנסיבותיו הקונקרטיות



של מעשה השוד ובחומרתו. (ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל פסקה 10 (29.6.14)).

32. בהקשר זה אף קבע כבוד השופט א' רובינשטיין כך: "באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת "תג העונש" לעבירה זו - אין זה דיון של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיזית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זה דיון של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זה דיון של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זה דיון של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זה דיון של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות." (ע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל פסקה 11 (מיום 6.2.14)).

33. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה, אקדים ואציין, כי לא ניתן היה לאתר בפסיקה בנסיבות דומות של ביצוע שוד כלפי עבריינים הסוחרים בסם מסוכן. עם זאת, ניתן להקיש לענייננו מפסיקה המתייחסת לנסיבות אחרות, כאשר לעובדה שאין מדובר בעוברי אורח תמימים ינתן משקל בעת קביעת מתחם העונש ההולם. כמו כן, ינתן משקל לכך שחלקו של הנאשם כמסייע, כולל מעורבות פיזית באירוע האלים. כך למשל:

א. בע"פ 8357/17 ביטון נגד מדינת ישראל (5.3.18), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות ובית-המשפט השית על המערער 17 חודשי מאסר בפועל. מעובדות כתב האישום עולה, כי המערער ואחר קשרו קשר לשדוד את המתלוננת, אשר נתבקשה על ידי מקום עבודתה להפקיד בבנק המחאות וכסף מזומן. המערער והאחר עקבו עם רכבם אחר רכבה של המתלוננת, וכשעצרו, האחר יצא מהרכב, רכן אל עבר המתלוננת ודרש ממנה למסור לו את התיק, הרים חפץ הנחזה להיות אקדח והיכה באמצעותו את פיה של המתלוננת, תוך שהוא פוצע את שפתה, מאיים עליה בשנית ולבסוף לקח את התיק שהיה מונח על המושב. הערעור על חומרת העונש נדחה, אם כי בהתחשב בחלקו של המערער בביצוע העבירה, העיר בית המשפט העליון, שניתן היה להטיל עליו עונש קל יותר, אך הדבר אינו מצדיק התערבותה של ערכאת הערעור.

ב. בת"פ (מחוזי-ים) 8619-04-15 מדינת ישראל נגד אבו טעמה (11.2.16), הורשע הנאשם, על פי הודאתו בגדרו של הסדר טיעון, בסיוע לשוד בנסיבות מחמירות. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 עד 24 חודשי מאסר, והטיל עליו עונש המצוי ברף התחתון של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. מעובדות האירוע עולה, כי הנאשם ואחר נסעו ברכב וחיפשו הזדמנות לשדוד טלפון סלולארי מעוברי אורח. האחר ירד מהרכב וניגש למתלוננת, אשר עמדה בתחנת אוטובוס. הוא ביקש ממנה סיגריה, ולאחר שסירבה דחף אותה ולקח מידה את הטלפון הנייד שהחזיקה. האחר חזר לרכב עם הטלפון והשניים נמלטו מהמקום.

ג. בת"פ (מחוזי-ים) 15902-09-18 מדינת ישראל נ' אמג'ד אשקר (17.02.20), הורשע הנאשם, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשלוש עבירות של סיוע לשוד לפי סעיף 402(א) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר. במסגרת עובדות האירוע עולה כי הנאשם, שוטר שניצל את תפקידו כשוטר משמר גבול וסייע לנאשם 1 לשדוד כסף מעוברי אורח בשעה שערך כביכול "בידוק" ברכבם. הנאשם



נדון לעונש ברף התחתון של המתחם של 9 חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות.

ד. בת"פ (מחוזי ים) 54217-09-14 מדינת ישראל נ' יצחק יפרח (נבו 22.12.15), הורשע הנאשם, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של סיוע לשוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין בצירוף סעיף 31 לחוק. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 עד 24 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל. כפי שתואר בכתב האישום המתוקן, עולה כי הנאשם סייע לאחרים לגנוב מאדם סכום כסף מזומן, תוך ביצוע אלימות וכאשר מבצעי השוד מתחזים לשוטרים. בית המשפט העליון הקל בעונשו וגזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

34. בקביעת מתחם העונש ההולם אתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה: ביחס לתכנון שקדם לביצוע העבירה - ניתן להצביע על תכנון מוקדם ביחס לביצוע העבירה. נאשם 1 וי' יצרו קשר באפליקציית ה"טלגראם" עם סוחרי סמים, במטרה לשדוד מהם את הסם, בחלק זה של האירוע הנאשם לא היה מעורב בביצוע בפועל, להבדיל מהמעורבות בתוכנית העבריינית. כמו כן, הנאשמים הצטיידו בגז מדמיע ובמכשיר קשר לצורך ביצוע השוד. חלקו של הנאשם (גם אם הוגדר כמסייע) הוא ממשי. הוא נכח במקום; והקל על נאשם 1 בביצוע מעשיו. הנאשם זינק לרכב, על מנת לעזור לנאשם 1 לברוח מהרכב עם חבילות הסם. בנוסף, הנאשם פתח את דלת נהג הרכב בה ישב ע', דחף אותו וכן ריסס לעברו גז מדמיע. עוד התחשבתי בכך שנפגעי העבירה נבחרו בקפידה, משום שהסיכוי שייתפסו ויעמדו על מעשיהם לדין הוא נמוך. מנגד, ומבלי להקל ראש בחומרת המעשה, האלימות שהופעלה כלפי נפגעי העבירה אינה במדרג חומרה גבוה, ולא נגרמו לנפגעי העבירה חבלות או פציעות שהצריכו טיפול רפואי. ואולם, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (סעיף 40ט(א)(3) לחוק) עולה מעצם מהותה של עבירת השוד, אשר טבוע בה פוטנציאל להסלמת האלימות. בנוסף, הנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג קנבוס, לשימוש עצמי במשקל של כ-10 גרם.

35. עוד מצאתי מקום להתייחס לטענת ב"כ הנאשם, כי ישנה אכיפה בררנית כלפי הנאשם, משום חומרת המעשים של נפגעי העבירה אשר עסקו בסחר בסמים לא באופן אקראי, וטרם הוגש כנגדם כתב אישום. בעניינינו, אין מקום לטענת אכיפה בררנית, מן הסיבה הפשוטה, כי עדיין אין לדעת כיצד יתפתח עניינם של נפגעי העבירה והאם הם יועמדו לדין. כמו כן לא הוצגו לפניי הנסיבות שהובילו לשחרורם, כך שהדבר לוט בערפל ולא ניתן ללמוד מכך דבר.

36. לאחר שהבאתי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשה הנאשם, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות הקשורות בעבירה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין 10 ועד 30 חודשי מאסר. יודגש, כי מתחם העונש ההולם מביא בחשבון את חלקו היחסי של הנאשם באירוע בהשוואה לחלקו של נאשם 1 ולזה של י', ולכך שהורשע בעבירת סיוע שהעונש לצידה הוא מחצית מעונשו של העבריין העיקרי, הכול כעולה מעבדות כתב-האישום המתוקן.

העונש המתאים

37. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:



א. הפגיעה העונש בנאשם, לרבות בשל גילו- הנאשם בן 22, נסיבות חייו אינן פשוטות, הוריו סובלים מדוחק כלכלי ומתקשים בטיפול בילדיהם. הנאשם הוצא ממשפחתו למשך חצי שנה למוסד חינוכי לנוער בסיכון. טרם מעצרו, הנאשם למד בכיתה לחינוך מיוחד בשל הפרעות התנהגותיות קשות. בנוסף, הנאשם שוהה במעצר מזה כחצי שנה וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

ב. נטילת האחריות של הנאשם למעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב- הנאשם לקח אחריות למעשיו עוד בשלב החקירה. כמו כן לקח אחריות לפני בית המשפט, לאחר שכתב האישום תוקן בעקבות הסדר הטיעון. בנוסף, הנאשם הביע חרטה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי. עם זאת הנאשם לא ביקש תסקיר בעניינו ואין אופק שיקומי טיפולי. כאמור, לנאשם הפרעות התנהגותיות קשות, ויש להצטרך כי האופק הטיפולי לא מוצע, ולכן יש צורך לתת דגש גם על הרתעת היחיד.

ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו- לנאשם הרשעה קודמת אחת, שנדונה לפניי, בעבירות של הפרת הוראה חוקית ושיבוש הליכי משפט, שבגינן נגזרו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל בשנת 2021. מכאן שמדובר במאסרו השני. אכן, צודק ב"כ הנאשם שאין לתת משקל נכבד לעברו הפלילי של הנאשם, שכן הנאשם זוכה מהעבירה המקור בה הואשם שבעקבותיה שוחרר בתנאים אותם הפר. בנוסף, הצדדים כעת במשא ומתן להסדר הפיצוי לו זכאי הנאשם בשל הליך זה. אולם מנגד, אין מדובר במעורבותו הראשונה בפלילים ויש לתת לכך משקל.

38. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, כדלהלן:

א. מאסר לתקופה של 12 חודשי מאסר מיום מעצרו 10.10.21.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על עבירת אלימות מסוג פשע, או עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת סמים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.



ניתן היום, כ"ג אייר תשפ"ב, 24 מאי 2022, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.